

233

M. A. ULJANOVALLE
ja A. I. ULJANOVA-JELIZAROVALLE

Maria Aleksandrovna Uljanova, 36, Tsarevskaja, 36.
 Saratov. Russland. Saratow *

Rakas äiti! Tänään sain kaksi postipakettia. Olette lähettäneet kokonaisen kasan herkkuja! Suuri merci kaikilta. Nadja on aivan suuttunut minuun, kun kirjoitin „kalasta”, makeisista ja aiheutin teille niin paljon puuhaa. Mutta en odottanut, että kaikkea tulee tuollainen jättimäärä... Tulli ei ole täällä kalalle korkea, mutta makeisille aikamoinen. Niinpä vietämmekin nyt „uuttavuotta” vielä toisen kerran!

Miten siellä nyt elätte kahden ilman Markia? Lehdissä kirjoitetaan, että hallinnolliset saavat mahdollisesti amnestian. Odottakaamme helmikuun 21 päivää...⁴⁸⁸

Meillä on ihana talvisää ilman lunta. Ostin luistimet ja luistelen hyvin innokkaasti: muistelen Simbirskiä ja Siperiaa. Ulkomailla en milloinkaan luistellut.

Syleilen sinua hellästi, rakkaani, ja lähetän parhaimmat terveiseni Anjutalle. J. V. ja Nadja myös.

Sinun V. Ul.

P. S. Talomme numero muutettiin. Nyt Ulica Lubomirskiego 49.

Rakas Anjuta!

Kirjoitin juuri äidille postipaketeista ja nyt sain vielä sinulta ja äidiltä kirjeen. Se on hyvä, että Mark on tyytyväinen matkailuun — kunhan vain saisi järjestetyksi olonsa Siperiassa mahdollisimman hyvin. Jos lähдете

* Osoite julkaistaan kirjeen jäljennöksen mukaan, joka oli säilynyt poliisidepartementin asiakirjoissa. *Toim.*

Mitjan luo ⁴⁸⁹, niin toivon teidän poikkeavan meitäkin katso-
somassa — tähän on melkein matkan varrella, polveke
ei ole suuri. Kun passivero ei olisi suuri, niin poikkeaminen
tulisi hyvin halvaksi, mutta ilman passia, 30 kopeekan
„puolipasseilla”, voivat ylittää rajan vain rajaseudun
asukkaat.

Me elämme entiseen tapaan, hiljalleen... Mietiskelemme
nyt, miten voisimme julkaista kirjasia „Pravdan” ⁴⁹⁰
yhteydessä. En tiedä onnistuuko se, mutta se olisi tarpeel-
lista.

Manjasha kirjoittaa silloin tällöin. Työtä hän ei ole
vieläkään löytänyt.

Venäläisten kirjojen saanti on täällä huonointa! Mutta
minkäpä sille voi.

Puristan lujasti kättäsi. Sinun V. U.

Kirjoitettu helmikuun 24 pnä 1918
Lähetetty Krakovasta Saratoviin

Julkaistu ensi kerran v. 1930
„Proletarskaja Revoljutsija”
aikakauslehden 4. numerossa

Julkaistaan käsikirjoituksen mukaan